

VENTSPILS VALSTSPILSĒTAS PAŠVALDĪBAS DOME
SOCIĀLO LIETU KOMISIJA

Jūras iela 36, Ventspils, LV3601, Latvija, tālr.: 63601100, e-pasts: dome@ventspils.lv

PROTOKOLS

Ventspilī

06.02.2025.

Nr. 1-28/12-1

Sēdes norises laiks: 06.02.2025. no plkst. 10.00 līdz plkst. 11.00.

Sēdē piedalās attālināti: K. Jacevičs, D. Korna, I. Sāmīte-Cērpa, I. Eklone, M. Kuzmane, A. Uminska-Jurševica, A. Dzintara.

Sēdē nepiedalās: S. Bikovs, J. Pūrīte, I. Aulmane, E. Didrihsone.

Sēdi vada: K. Jacevičs.

Sēdi protokolē: Sociālā dienesta lietvede Rita Brūvere.

DARBA KĀRTĪBA

1. Par MobilCentrs sadarbības piedāvājumu
2. Par grozījumiem saistošajos noteikumos Nr. 1 "Par braukšanas maksas atvieglojumiem Ventspilī"
3. Par grozījumiem saistošajos noteikumos Nr. 6 "Ventspils valstspilsētas pašvaldības iestāde "Ventspils Sociālais dienests" nolikums"

1.

Ziņo: MobilCentrs valdes locekle Marina Dimitrova

Pēc Sociālā dienesta vadītājas vietnieces Kristīnes Šteinbergas uzaicinājuma SIA "Mobilitātes Centrs cilvēkiem ar kustību traucējumiem (Mobilccntrs)" vadītāja iepazīstināja komisijas locekļus ar sadarbības piedāvājumu par mobilitātes posteņa izveidi Ziemeļkurzemes reģionālās slimnīcas reģistrācijas telpā (skatīt pielikumā).

Pēc piedāvājuma noklausīšanās, notiek apspriešanās.

K. Jacevičs: "Lūdzu Sociālo dienestu vai Slimnīcu izteikties par piedāvājumu".

Izteicās:

Sociālā dienesta vadītājas vietniece K. Šteinberga: "Jā, tātad, tā pa visam īsi. Dimitrovas kundzes piedāvājums ir sekojošs - izveidot Ventspils slimnīcas reģistrācijas telpā Vasarnīču ielā mobilitātes posteni un vēl viņa lūdz nodrošināt slimnīcas stāvlaukumā vietu specializētajam

autotransportam. Mērķis no piedāvājuma: postenī strādās MobilCentra darbinieks, viņš arī specializētā autotransporta šoferis, kurš, ja būs nepieciešamība, vedīs slimnīcas klientus uz mājām no slimnīcas darba dienās no 11:00 – 15:00. Šāds būtu īsa kopsavilkums piedāvājumam. Esam jau izteikuši viedokli domes vadībai, jo saņēmām rezolūciju komentēt šo MobilCentra piedāvājumu.

Sociālais dienests nodrošina specializētā transporta pakalpojumus konkrētai mērķa grupai, tajā skaitā arī slimnīcas klientiem. Mēs par šo pakalpojumu regulāri elektroniskā un drukātā formātā informējam iedzīvotājus, tai skaitā televīzijas sižetos, plašsaziņas līdzekļos un arī klātienē klientiem stāstām par šo mūsu pakalpojumu. Savas iestādes ietvaros mēs spējam nodrošināt šo pakalpojumu, bet nereti ir situācijas, kad mūsu kapacitāte ir pa mazu. Piemēram, ja mums specializētajā transportā ir 3 klienti un brauciens uz Rīgu. Ja tajā pašā laikā mums kāds iedzīvotājs ir jānogādā mājās no slimnīcas, bet mūsu transports atrodas Rīgā, mēs piesaistām citus pakalpojuma sniedzējus, tajā skaitā MobilCentrs pakalpojumu. Kopumā prasība pēc specializētā transporta pilsētā ir vidēji 50 personām mēnesī. Tātad mūsu līdzšinējā sadarbība ar MobilCentru jau notiek, viņa tiek realizēta, un mūs apmierina līdzšinējā sadarbība ar MobilCentru. Paldies.”

Slimnīcas valdes priekšsēdētājs Juris Lācis: “Jā, es arī vēlos apstiprināt, ka esošā kārtībā mūs apmierina, un es arī varu pakomentēt. Ir tā, ka mums slimnīcā nodarbināts sociālais darbinieks, kura viens no tiešajiem pienākumiem ir sadarboties ar tuviniekiem, ar pansionātiem, ar Sociālo dienestu un risināt šo pacientu jautājumus, tai skaitā transporta organizēšana. Mums ir sadarbība ar vairākiem pakalpojuma sniedzējiem, gan ar SAN “Selga”, gan Sarkano Krustu, gan Sociālo dienestu, ir viens individuālais uzņēmējs un arī MobilCentrs. Līdz šim nav būtisku problēmu ar šo transportēšanas jautājumu risināšanu. Ja tā godīgi, mēs domājam un mūsu ieskatā tā arī būtu jāturpina, jo mēs nevēlamies izcelt kādu. Es tikos ar Dimitrovas kundzi un bija šis piedāvājums veidot reģistratūrā šo te punktu, bet jebkurā gadījumā nav stāsts par šo. Mēs arī nepraktizējam to, ka slimnīcas telpās darbojas citi pakalpojuma sniedzēji, izņēmums ir vienīgi kafējnīca. Jebkurā gadījumā, lai apspriestu šādu piedāvājumu, mēs rīkotu aptauju vai konkursu vai kā tamlīdzīgi. Domāju, ka šī sadarbības forma tāda kāda viņa ir šobrīd, ir visracionālākā un atbilstošākā. No slimnīcas puses mēs, protams, tikai priecājamies, ja ir vēl kāds pakalpojumu sniedzējs Ventspilī, ar kuru vajadzības gadījumā var sazināties un risināt šos te jautājumus. Tāds ir mūsu viedoklis, par kuru mēs rakstiski oficiālā vēstulē informējam Domi. Paldies.”

K. Jacevičs: “Jā, tagad dzirdējām viedokļus un piedāvājumus, bet jautājumu ir daudz. Dimitrovas kundze ceļ roku. Kā mēs darām? Jūs varbūt vēlaties ko papildināt, tad lūdzu papildiniet, tā, lai mums veidojas kaut kāds kopīgs stāsts. Jā, lūdzu Dimitrovas kundze.”

M. Dimitrova: “Es gribu pateikt to, ka tas nav tikai mobilitātes pakalpojums. Cilvēki pie šī posteņa varētu arī uzreiz saņemt informāciju par palīglīdzekļu pieejamību, jo tas ir ļoti svarīgi, lai cilvēks pēc operācijas vai pēc kādām nopietnām manipulācijām uzreiz varētu saņemt informāciju par palīglīdzekļiem. Tas ir viens punkts. Otrs punkts, ka SIA MobilCentrs ir sociālais uzņēmums ar sociālā uzņēmuma statusu, kurš ir Ventspilī vienīgais un pirmais darba integrācijas sociālais uzņēmums. Un es uzskatu, ka šī posteņa izveide atbalstīs tieši darba integrācijas sociālo uzņēmumu, kas dos iespēju pilsētai un domei visās atskaitēs parādīt, ka viņi atbalsta sociālo uzņēmumu. Ka ir cilvēki ar invaliditāti, kas strādā un grib nopelnīt naudu un būt lietderīgiem, tas arī ir ļoti svarīgi. Mēs neesam parastais SIA, mēs esam sociālā darba integrācijas sociālais uzņēmums. Paldies.”

K. Jecevičs: “Paldies. Mans pirmais jautājums ir par finansējumu. Kā šobrīd Sociālais dienests, Slimnīca, MobilCentrs finansē, kas ir tas finansējums un ko tas maksā cilvēkiem? Cik plaši ir

pieejams šis pakalpojums? Ko nodrošina Sociālais dienests un cik plašs ir MobilCentrs piedāvājums? Vai ir kaut kādi kritēriji, kuri var saņemt šos MobilCentr pakalpojumus un, kuri nekvalificējās pakalpojuma saņemšanai?”

K. Šteinberga: “Specializētā transporta pakalpojumu var saņemt jebkurš iedzīvotājs, kuram ir veselības traucējumu dēļ grūtības pārvietoties ar sabiedrisko transportu.”

D. Korna: “Cik izmaksās Sociālajam dienestam šis pasākums, cik tiks novirzīti līdzekļi no pašvaldības budžeta specializētā transporta pakalpojumam? Transports jau nebūs pa velti?”

K. Jacevičs: “Klientiem tas ir bez maksas?”

K. Šteinberga: “Sociālais dienests sniedz klientiem pakalpojumu bez maksas.”

D. Korna: “Ja es drīkstu, tad par to zina ļoti maz cilvēki, jo man nupat divi cilvēki izrakstījās no slimnīcas pēc acu operācijas, un meklēja palīdzību uz visām pusēm, un nevarēja tikt uz Pārventu. Tie bija ļoti vecāki cilvēki, un pagājušajā nedēļā precīzi nebija zināms par šo pasākumu, ka ir iespēja pasūtīt transportu, kas viņus varētu aizvest.”

I. Sāmīte-Cērpa: “Tas, ka transports ir nepieciešams, tas ir fakts. Ar savējiem Cimdiņa klientiem mēs paši tiekam galā, un paši aizvedam, kur nu kuram vajag. Bet vislielākā problēma ir guļošo klientu transportēšana, jo ir nenormāli kosmiska samaksa, lai tiktu no slimnīcas vai citas vietas uz mājām uzreiz un tagad. Palīgīdzekļus vajadzētu varēt kaut vai nomāt, kaut vai par maksu, bet tā arī ir vājā vieta Ventspilī, jo kamēr tiek uz tehnisko palīgīdzekļu centru Rīgā, kur nu tas ir un ar ārstu nozīmējumu utt. Nu mēs arī savus resursus tā kā dodam bez maksas, kas mums ir pieejams, bet ar norunu, ka atdod atpakaļ. Tāpat arī pie Marinas palīgīdzekļi ir pieejami, tagad ir risinājums. Tā ir vājā vieta. Paldies.”

K. Jacevičs: “Marinas kundze, kā jums ar finansējumu? Saprotu, ka šis ir Altum projekts, kas finansē vai tas ir kāda cita veida finansējums? Jūs tomēr esat uzņēmums.”

M. Dimitrova: “Sāksim ar to, ka mēs piedāvājam maksas tipa pakalpojumu. Cilvēkam tas nav bezmaksas pakalpojumu. Tas ir taksometra pakalpojums. Cilvēks maksā par ceļu un atsevišķi par uzkāpšanu ar specializēto aprīkojumu dzīvojamajos stāvos. Šis pakalpojums nebūs par pašvaldības budžeta līdzekļiem.

Mēs tagad īstenojam divus projektus. Pirmais ir projekts ar Altuma finansējumu 35000 eiro apmērā. Projekts paredzēts, lai mēs varētu izveidot biroju ar palīgīdzekļu glabātavu, un lai varētu izveidot transporta pakalpojumus. Otrais ir Invea projekts, kura ietvaros tiek nodarbināts vēl viens cilvēks ar invaliditāti. Principā šī posteņa izveide ne pilsētai, ne slimnīcai nemaksās ne vienu centu, jo visu sedz Altuma projekta finansējums - visas reklāmas un visu ko plānojam. Tiks uztaisīts neliels stands, bet pilsētai un slimnīcai tas vispār nemaksās neko.

I. Eklone: “Bet cilvēkiem tas būs maksas pakalpojums?”

M. Dimitrova: “Jā tas ir maksas pakalpojums, tā kā taksometrā. Ir cilvēki, kuriem nav vajadzīga palīdzība uzkāpt pa stāvu, tad maksā tikai par ceļu, un ir otra cilvēku grupa, kuriem ir grūtības pārvietoties pa kāpnēm, un tas arī būtu maksas pakalpojums. Mums ir divu veidu paceļamās iekārtas, kuras ir paredzētas jebkurām trepēm Ventspilī. Mēs jau izmēģinājam.”

K. Šteinberga: “Atbildot uz D. Kornas jautājumu, varu atbildēt, ka pašvaldība katru gadu apmēram 25 000 eiro atvēl specializētā transporta pakalpojumam, ko nodrošina Sociālais dienests, un klientiem par to nav jāmaksā.”

D. Korna: “Transports ir iepriekš jāpiesaka?”

K. Šteinberga: “Jā, protams, tas ir iepriekš jāpiesaka. Vismaz trīs dienas iepriekš, tad jau mēs varam plānot rentablus braucienus.”

I. Eklone: “Vai MobilCentram būs līgums ar slimnīcu par posteņa vietas īri? Vai tā būs kāda norobežota vieta, un kurā konkrētā vietā plānojas šis postenis?”

M. Dimitrova: “Jā, principā tiks vienkārši uzlīmētas uzlīmes uz krēsla, kur darbinieks sēdēs ar MobilCentra nosaukumu. Man ir tāds speciāls baneris ar MobilCentra nosaukumu, kur varētu piekabināt drukātā veidā informāciju par pakalpojumu pilsētā. Ir izdrukāti flaijeri, kurus var izdalīt, lai cilvēki varētu saņemt informāciju. Principā tas ir viens krēsls pie reģistrācijas.”

J. Lācis: “Es varu atbildēt, ja jautājat vai būs līgums? Es jau savā uzrunā teicu, ka slimnīca neplāno atvērt kādu biroju pakalpojuma sniedzējam slimnīcas telpās, bet mēs esam atvērti un labprāt sadarbojamies ar visiem pakalpojuma sniedzējiem. Praktiski ko papildus varam piedāvāt, ir izlikt kādus bukletus un reklāmas, lai pacientiem vairāk informācijas ir pieejamas. Es domāju, tas arī būtu pareizāk šajā situācijā. Paldies.”

K. Šteinberga: “Jā, arī Sociālais dienests atbalsta, piedāvājot informatīvi izvietot savos bukletu stendos MobilCentra piedāvājumu.”

I. Sāmīte-Cērpa: “Mana interese ir jo vairāk, jo labāk pakalpojumu sniedzēju. Es zinu, ka tas ir maksas pakalpojums, un tas ir tikai ok. Es zinu, ka tas ir klientam draudzīgs. Mans mērķis ir izspiest tikai tīri peļņas veidu, nu to ko es teicu par kosmiskām summām. Lai klients tiktu uz mājām, tad ir jāsamaksā visa pensija. Lai tiktu guļošais klients atkal mājās, un ir arī neparedzamas situācijas, kad nevar pieteikt to transportu laiīgi utt. Tāpēc man tiešām tā interese ir, lai atbalstītu un jo vairāk veidojās, jo dabiskā konkurence un līdz ar to arī pakalpojuma kvalitāte, un, protams, tie palīgīdzekļi, kas joprojām mums ir baigā problēma. Uzreiz pieejamie, vienkāršie krukļi, balsti, staiguli. Viss, paldies.”

K. Jacevičs: “Nu tad mēs tagad esam pie rezultējošās vietas izteikšanas. Es arī noteikti atbalstītu, ka ir šāda iespēja, bet kā to atrisināt tīri tehniski? Protams, ka ir slimnīcas telpas un skaidrs, ka pašvaldība piedalās slimnīcas darba organizēšanā, jo ir viens no īpašniekiem. Idejiski es piekřītu tam, ko Ieva saka, ka risinājums droši vien ir. Ir jāskatās, jo situācijas ir dažādas, bet kā to tehniski atrisināt, man šīs pus stundas laikā nav radies viedoklis. Nezināju par šo tēmu neko, un jā, slimnīca ir atvērta visiem pakalpojuma sniedzējiem. Bet, ja ne mēs, tad varbūt kādi kolēģi, kas to var juridiski atrisināt, ja ir kaut kādi šķēršļi. Šīs publiskās telpas, vai nu vienu šādu punktu nodot slimnīcas uzgaidāmajā telpā. Tā, varbūt vēl kādi no komisijas locekļiem vēlas izteikties vai visi ir izrunājuši vai jautājuši? Tad varbūt Dimitrovas kundzei, kādi ir šie viedokļi.

D. Korna: “Man galvenais, ja tas ir taksometra cenā, tad tas nebūs lēti. Tad būs kā Ieva sacīja, ka cilvēkam būs puspensija jāatdod, lai tiktu uz mājām un trešajā stāvā.”

M. Dimitrova: “Sociālajam dienestam ir ļoti fantastisks pakalpojums, tas ir ļoti milzīgs pakalpojums cilvēkiem, bet tur ir tāda pieteikšanās procedūra. Cilvēkam jāgaida trīs dienas, lai uzzinātu, vai viņu aizvedīs mājās, vai nē, bet, ja būs postenis un cilvēks zinās, ka tur patstāvīgi sēž cilvēks, viņš var izrakstoties no slimnīcas uzreiz saņemt pakalpojumu un saņemt informāciju par palīgīdzekļiem. No mana skatījuma, jo pats esmu cilvēks ar invaliditāti, tas būs milzīgs atvieglojums, jo cilvēks būs pārliecināts, ka viņš saņems šo pakalpojumu tajā brīdī, kad tas būs vajadzīgs. Tāpat saņems palīgīdzekli tad, kad viņam būs tas vajadzīgs, līdz tam brīdim, kad saņems valsts apmaksātu palīgīdzekli, jo palīgīdzekļus jāgaida rindā. Gaidīšana nav viena diena, tas var ilgt pat līdz pusgadam. Lai cilvēks varētu droši justies pilsētā, viņam jābūt pārliecinātam, ka pilsēta viņu atbalstīs, ka viņš zinās, kā viņam rīkoties tālāk pēc tam, kad nokļūst slimnīcā. Atkārtošu, ka mums kā sociālajam uzņēmumam visos konkursos ir priekšrocība, mēs esam pirmie, ja runa ir par pakalpojuma sniedzējiem.”

M. Kuzmane: “Marijas kundze, man ir jautājums. Sakiet lūdzu, cik transporta līdzekļu Jums ir? Ja ir kā, piemēram Kornas kundze minēja, ka pēc acu operācijas trīs cilvēki stāv un netiek mājās. Viens ir no Pārventas, viens ir no novada un viens no pilsētas centra. Visi ir jāizvadā. Cik Jums transporta līdzekļi ir, kas uz vietas būtu?”

M. Dimitrova: “Mums ir automašīna ar četrām vietām cilvēkiem, kuri staigā un viena vieta bagāžas nodalījumā speciālajam transportam (ratiņkrēslam).”

M. Kuzmane: “Tātad viens autotransports? Un palīglīdzekļi? Kur Jūs liksiet tos? Uzgaidāmajā telpā slimnīcā, vai kur? Kā Jūs esat to iedomājusies?”

M. Dimitrova: “Mums Andrejnamā ir divas telpas. Viena ir biroja telpa, otra ir noliktava, kurā ir ap septiņdesmit vienībām palīglīdzekļi izvietoti. Mums ir, sākot ar kruķiem, gultas un skābekļa koncentrators. Mums ir ļoti daudz palīglīdzekļu.”

I. Eklone: “Kāpēc tad šoferis nevar uzturēties Jūsu biroja telpās Andrejnamā? Teiksim, slimnīcā būtu pieejama informācija, lai varētu sazināties un atbrauktu.”

M. Dimitrova: “Mēs jau strādājam sešus gadus, tā nav problēma. Tas ir cilvēcīgai faktors. Cilvēki nelasa, neskatās informāciju. Cilvēki ir pieraduši saņemt informāciju vienā vietā un lai tā būtu ļoti labi saredzama. Cilvēcīgo faktoru neviens nav atcēlis. Jūs zināt, kur ir taksometra pietura un visi tur iet. Tāda pati situācija ir ar slimnīcu.”

I. Eklone: “Ja Jums būtu reklāma normāla, cilvēkiem pieejama, ar telefonu, es domāju, ka pietiktu.”

M. Dimitrova: “Jūs domājat, ka mēs strādājam sešus gadus un mums nav reklāma? Mums ir reklāma gan pilsētas informācijas ekrānos, gan drukātie materiāli, kas izvietoti slimnīcā, Sociālajā dienestā, poliklīnikā, bet cilvēki nelasa, vienkārši nelasa. Mums arī slimnīcas nodaļās ir izvietoti reklāmas materiāli.”

A. Uminska-Jurševica: “Man ir konkrēts jautājums, par izmaksām. Cik jāmaksā par iekāpšanu un cik par vienu kilometru?”

M. Dimitrova: “0,80 eiro/km, par uzkāpšanu 4 eiro. Varat apskatīties cenu izveidi Latvijas Sarkanajam krustam un Samariešu apvienībai, mēs esam lētāki.”

D. Korna: “Tas ir par stāvu 4 eiro? Tātad, ja jāuzkāpj piektajā stāvā, tad 20 eiro?”

M. Dimitrova: “Jā, par vienu stāvu. Samariešiem un Sarkanajam krustam tāda pati cena.”

A. Uminska-Jurševica: “Kā tiek pieņemti šie izcenojumi? Vai ir kaut kādi kritēriji? Pieņemsim, mēs runājam par pensiju vai pietiks. Kādi kritēriji pieņemot šādus kritērijus? No kā Jūs vadījāties?”

M. Dimitrova: “Mēs nerunājam par pensionāriem, mēs runājam par klientu. Mēs nesaņemam nekādu atbalstu par to, ka mēs sniedzam kādu pakalpojumu. Pilsēta mums par to nemaksā, mēs esam privāts uzņēmums.”

A. Uminska-Jurševica: “Sanāk tā, ka savā ziņā Jūs esat tāds pats kā taksometrs. Ja Jūs esat sociālās integrācijas uzņēmums, Jums sociālās diferenciācijas kā tādas es nekur nesadzirdēju. Pie kaut kādas argumentācijas daļas es dzirdēju varbūt kaut kādas lietas, bet kā sociālās diferenciācijas, kas tas ir: pensionāriem, cilvēkiem ar invaliditāti, vēl kaut kādas lietas. Jūs to neņemāt vērā, tā sapratu? Tas ir vienkārši piedāvājums, tāds gabalpiedāvājums un visiem. Es pareizi sapratu?”

M. Dimitrova: “Kad mēs runājam par sociālā uzņēmuma statusu, tas neattiecas uz pakalpojuma veidu, tas attiecas tikai uz to, ka tas ir darba integrācija. Mēs pieņemam darbā cilvēkus ar invaliditāti. Dodam viņiem iespēju nopelnīt naudu un strādāt iespēju robežās. Mēs piedāvājam sociālo pakalpojumu vispār cilvēkiem.”

A. Uminska-Jurševica: “Paldies. Protams, kā pakalpojums viņš ir tiešām atbalstāms, bet ir dažas nianšes, ko es šobrīd saklausīju, un ko var kaut kādā veidā uzlabot. Bet paldies, pakalpojums tik tiešām ir vajadzīgs, bet ļoti žēl, ka nav šīs diferenciācijas. Izcenojumi, es teikšu, mans viedoklis, 20 eiro, tas ir ļoti, ļoti dārgi. Es laikam nesaprotu vēl tos kritērijus, varbūt vēl kaut kādas lietas, bet paldies par pakalpojuma piedāvājumu.”

I. Sāmīte-Cērpa: “Divus gadus atpakaļ, lai guļošo transportētu no slimnīcas uz mājām, es samaksāju 80 eiro plus vēl ieviešana mājā. Tas bija divus gadus atpakaļ.”

A. Uminska-Jurševica: “Tas nav normāli. Jā, ir cilvēki, kuri var atļauties šādas lietas un apmaksāt, bet ir arī maznodrošinātie, ir šīs sociālās aizsardzības statusi. Ļoti jauki, ja mēs mazlietiņ varbūt piedomātu, ja mēs piedalāmies kaut kādos projektos, ja mēs risinām šādus jautājumus. Arī pašvaldībā varētu padomāt par to, kā mēs varam nodrošināt arī šiem maznodrošinātiem. Jā, vienmēr būs kuri var maksāt 80 un 100 eiro, un varbūt viņam kāds komforta līmenis būs vajadzīgs mašīnā, bet ir, kuriem nav šī komforta un viņiem vispār ir primāras lietas svarīgas kā tikt līdz mājām.”

M. Dimitrova: “Līdz šim brīdim, sadarbībā ar Sociālo dienestu, mums vienmēr notiek līdzfinansēšanas projekta veidā, kur mēs kā sociālais uzņēmums sedzam 30% no izmaksām par katru pakalpojumu un 70 % sedz Sociālais dienests. Ja mēs nepelnīsim naudu no pārējiem pakalpojumiem, mēs nevarēsim eksistēt. Es, kā cilvēks ar invaliditāti, sāku šo darbību no nulles. Visa nauda nāk no mūsu personīgiem līdzekļiem, no ģimenes un arī no projekta.”

K. Jacevičs: “Visas puses ir izteikušās. Esam uzdevuši jautājumus, saņēmuši atbildes, kādas nu varējām uz šo brīdi. Uzdevums bija sagatavot atbildes vēstules. Gan Sociālais dienests, gan slimnīca bija sagatavojuši atbildes vēstules uz iesniegumu. Tas arī bija tas mērķis mums pārrunāt komisijā un uzklaut papildus viedokļus par slimnīcas sagatavoto atbildi.”

Balsošana: Par mobilitātes posteņa izveidi Ziemeļkurzemes reģionālās slimnīcas reģistrācijas telpā

“PAR” – 3

“PRET” – 1

“ATTURAS” – 3

I. Eklone: “Vēlos papildināt. Es atturoš, jo, lai varētu pozitīvi lemt, man tomēr vajag, lai tiek sakārtota juridiskā puse, kā viss tas būs. Tā vienkārši šoferim tur sēdēt, es pašreiz neatbalstu tādu lietu. Ja būtu jau sīkāk izlemts ar slimnīcu, tad varētu lemt. Tāpēc pašreiz atturoš.”

Komisija nolēma: Ieteikt atbalstīt jautājuma virzīšanu tālākai precizēšanai.

2.

Ziņo: *Ventspils Sociālā dienesta juriste Sandra Pirvica.*

Ventspils valstspilsētas pašvaldības iestāde “Ventspils Sociālais dienests” (turpmāk – Sociālais dienests) ir sagatavojusi saistošos noteikumus “Grozījumi Ventspils valstspilsētas pašvaldības domes 02.03.2023. saistošajos noteikumos Nr. 1 “Par braukšanas maksas atvieglojumiem Ventspilī”” (turpmāk – Grozījumi). Ar Grozījumiem tiek paredzēti labvēlīgāki braukšanas maksas atvieglojumi politiski represētām personām.

Līdz šim braukšanas maksas atvieglojumus 50% apmērā no mēnešbiļetes cenas varēja saņemt darbspējas vecumā esošas, Ventspils valstspilsētas pašvaldībā (turpmāk – Pašvaldība) deklarētas politiski represētas personas, kurām piešķirts trūcīgas vai maznodrošinātas mājamsamniecības statuss.

Grozījumi paredz, ka turpmāk visas Pašvaldībā deklarētās politiski represētās personas varēs izmantot 10 bezmaksas braucienus mēnesī, neatkarīgi no vecuma un no apstākļa, vai tām ir

piešķirts trūcīgās vai maznodrošinātas mājsamniecības statuss. Grozīts tiek noteikumu 4.8. apakšpunkts, līdz ar to tiek grozīts arī 5., 6. un 7. punkts.

Izteicās

D. Korna: “Lūgums tika iesniegts un Ekonomikas un budžeta komisija bija atbalstījusi 26 500 eiro piešķiršanu pasākumam, kur bija paredzēts, ka politiski represētām personām uz visiem transportiem būs atlaide, nevis uz 1-13. Tas ir vienkārši neizmantojams. Es speciāli paskatījos, kas tie par maršrutiem. Tie ir Piltenes pagrieziens, Tārgale un viens iet uz Staldzeni. Mēs desmit gadus cīnāmies, lai viņiem iedod atlaidi uz visiem transportiem. Ekonomikas un budžeta komisija atbalstīja šo summu. Ja te ir 2700 eiro ietekme uz budžetu, kur paliek tā pārējā nauda? Te bija domāts arī par skolēniem. Maršruti no 1 līdz 13 ir tikai ķeksīša pēc. Tas ir neizmantojams transports. Viņi ir lūguši, lai atļauj izbraukt desmit reizes ar normālu transportu, nevis ar tiem lielajiem autobusiem, kas iet kaut kur un reti. Tas ir ķeksīša pēc, lai preses relīzē varētu teikt, ka dome ir piešķīrusi līdzekļus.”

A. Uminskā-Jurševica: “Pilnīgi atbalstu Daci Kornu. Tieši runājām par to, lai neizdarītu to par farsu, neizdarītu par ķekša jautājumu. Ja mēs atbalstām, ja mēs palīdzam, tad to darām. Pie tam, ir bijis jau lēmums, jau ir bijis izskatīts. Kāpēc šobrīd ir atgriezeniskie tādi soļi? Es to nesaprotu. Es tam nepiekrītu. Es nepiekrītu šiem grozījumiem.”

K. Jacevičs: “Sociālajam dienestam ir kāds skaidrojums?”

S. Pirvica: “Materiāls ir gatavots uz sākotnējā materiāla bāzes. Jo arī sākotnējā materiālā ir no 1 līdz 13 maršrutam. Mums ir jautājums, kuros tieši maršrutos vēlaties, lai tiktu piemērotas atlaides?”

D. Korna: “Normālos mikroautobusus, 22, 22A, 23.”

S. Pirvica: “Tātad no 20 līdz 23 vēl? Tā kā skolniekiem ir šobrīd?”

D. Korna: “Jā, tieši tā. Šodien ir arī komiteja un būs jālemj. Es arī nepiekrītu, jo runa bija par visiem transportiem, kas Ventspilī iet. Jo tas būs tas variants, par ko runājām. Iedos bezmaksas biļeti uz valsts svētku koncertu maijā, vai novembrī, bet tas lielais autobuss nebrauc Pārventā tur, kur būtu izdevīgi. Visos transportos ir jāpiešķir atlaide. Vēsturiski bija, ka atlaide piešķirama maršrutos no 1-13, jo tie ir lielie autobusi un lētāki. Pēdējais atbalstītais priekšlikums bija, ka visos transportos ir piemērojama atlaide, un tam tika piešķirti līdzekļi 26 500 eiro. Tas jau ir ticis atbalstīts.”

Balsošana: Par Grozījumu virzīšanu izskatīšanai Pašvaldības domes atbildīgajā komitejā un domes sēdē, iekļaujot precizējumu, ka atlaide piemērojama ne tikai maršrutos no 1 līdz 13, bet visos Ventspilī pieejamos maršrutos, tai skaitā no 20 līdz 23, kas jau ir iepriekš atbalstīti Ekonomikas un budžeta komisijā.

“PAR” – 7

“PRET” – 0

“ATTURAS” – 0

Komisija nolēma: Ieteikt atbalstīt Grozījumu virzīšanu izskatīšanai Pašvaldības domes atbildīgajā komitejā un domes sēdē, iekļaujot precizējumu, ka atlaide piemērojama ne tikai maršrutos no 1 līdz 13, bet visos Ventspilī pieejamos maršrutos, tai skaitā no 20 līdz 23, kas jau ir iepriekš atbalstīti Ekonomikas un budžeta komisijā.

3.

Ziņo: *Ventspils Sociālā dienesta juriste Sandra Pirvica.*

Sociālais dienests ir sagatavojis grozījumus Sociālā dienesta nolikumā, jo deinstitutionalizācijas pasākumu īstenošanas ietvaros 01.10.2023. Skroderu ielā 13/13A, Ventspilī, tika uzsākta ģimeniskai videi pietuvināta pakalpojuma sniegšana ārpusģimenes aprūpē esošiem un bez vecāku gādības palikušiem bērniem. Savukārt 2024. gada decembra beigās Sociālā dienesta Pārventas filiāle pārcēlās uz jaunām telpām Pārventas bibliotēkā, Tārgales ielā 4, Ventspilī. Ņemot vērā minēto, Sociālais dienests nolikumā precizē Sociālā dienesta sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības sniegšanas vietu adreses. Grozīts tiek nolikuma 8. punkts.

Balsošana: Par grozījumu Sociālā dienesta nolikumā virzīšanu izskatīšanai Pašvaldības domes atbildīgajā komitejā un domes sēdē

“PAR” – 7

“PRET” – 0

“ATTURAS” – 0

Komisija nolēma: Ieteikt atbalstīt grozījumu Sociālā dienesta nolikumā virzīšanu izskatīšanai Pašvaldības domes atbildīgajā komitejā un domes sēdē.

Komisijas priekšsēdētājs:

K. Jacevičs

Protokoliste:

R. Brūvere